

CAIETELE FUNDATIEI RUDOLF SCHWEITZER CUMPANA TOM IV ANII 2002-2004

Dr. Florica CRUCERU

Ultimul număr (tom IV, 2002-2004) al caietelor Fundației Rudolf Schweitzer Cumpăna, București, 2005, este impresionant prin bogata activitate a Fundației, pe care o pune în evidență. Valoarea acestui ultim caiet este sporită deopotrivă de numele prestigioaselor personalități care semnează variatele intervenții.

Caietul tom IV, 2002-2004 începe cu valoroase „Mărturii” privitoare la pictorul Rudolf Schweitzer Cumpăna, pe care reputatul pictor Vasile Grigore, elev al maestrului, le semnează. Conținutul continuă seria unor evocări ale personalității pictorului Rudolf Schweitzer Cumpăna, semnate de rude, prieteni, elevi: dr. Zoe Stoicescu Apostolache, președintele fundației, prietenul ing. Petru Moțiu, dr.ing. Dan Donescu, ziaristul Ion Parhon, ș.a.

Câteva contribuții documentare privind implicarea lui Rudolf Schweitzer Cumpăna în lucrarea de zugrăvire a bisericii de la Netezești (realizată împreună cu N. N. Tonitza, Șt. Dimitrescu, C. Bacalu și Dimitri Pavlu în anii 1914-1916) și ea privitoare la câteva scrisori din arhiva fundației (a lui Rudolf Schweitzer Cumpăna către Barțiu Arghezi și alte câteva între care cea de la Lelia Zuaf, aflată în Israel), toate consemnate cu acribia cercetătorului de către ing. Gheorghe Apostolache Stoicescu.

Caietul mai înscrie articolul prof. dr. Aurel Pentelescu referitor la teza de licență cu subiectul „Pictorul Rudolf Schweitzer Cumpăna” a Florinei Grosu, studentă a Universității din Pitești, Facultatea de Filosofie și Jurnalism.

Un consistent capitol, cuprins între paginile 35-112, este intitulat „Marile realizări ale Fundației”, Colocviul ediția I, din 30 mai 2002, cuprins în toată amploarea evoluției lui; prezentarea expoziției discipolilor maestrului, a splendidei Monografii-Album semnate de cunoscutul critic Radu Ionescu, precum și momentele celor trei succesive lansări; expoziția Rudolf Schweitzer Cumpăna de la Vaslui, organizată de către Muzeul de Artă din localitate, acțiune în care s-au implicat cu dăruire directorul Ioan Mancaș și muzeograful Doina Rotaru. S-au continuat realizările fundației cu acordarea unei „burse de studii Rudolf Schweitzer Cumpăna” Facultății de Arte Plastice Bildende Kunst din Berlin, care l-a desemnat pe tânărul student Michael Wutz ca beneficiar. Programul studentului german, pe care fundația i l-a oferit, a fost complex. Astfel, el a putut lucra în atelierul maestrului, a vizitat muzee și artiști în atelierelor lor la București, a parcurs unitățile muzeale și nu numai de la Sibiu. Bursa s-a încheiat cu o conferință de presă, susținută de dna. dr. Zoe Apostolache Stoicescu și studentul Michael Wutz la Centrul German de Cultură „Fr. Schiller” din București.

Tot în suita deosebitelor împliniri se înscrie și dezvelirea bustului pictorului Rudolf Schweitzer Cumpăna în Parcul Floreasca din București, lucrare realizată de sculptorul Ion Dumitriu Bârlad în anii interbelici. Donația făcută de familia pictorului Primăriei sectorului 2 (în noiembrie 2004) a însemnat un pas către informarea publicului din zonă

(cel puțin), pas care se va împlini prin asfaltarea străzii unde se afla casa care adăpostește fundația.

Ultima parte a caietului înscrie capitolul „Demersuri încă nerealizate”, pe care dr. Zoe Apostolache Stoicescu își propune a le împlini în cel mai scurt timp, în acest an.

În sfârșit, în finalul caietului se afla Nota privind modificarea Statutului Fundației și noul Consiliu director. Actul adițional completează cele cinci capitole scrise cu responsabilă viziune asupra căilor de reprezentare mai puternică a fundației spre a fi cunoscută unui public tot mai larg.

Desigur, ca un succint rezumat al numărului precedent al caietelor, prezentat în preambul, ar fi fost în măsură să informeze cititorul necunoscător al conținutului aceluia. În acest fel, una dintre impresionantele acțiuni ale dr. Zoe Apostolache

Stoicescu, ce ar trebui scoasă în evidență cu orice prilej este aceea de a reinhuma rămășițele pământești ale pictorului Rudolf Schweitzer Cumpăna în Cimitirul Evanghelic Lutheran din București, așa cum și-ar fi dorit-o artistul însuși, poate. Mi s-a părut una dintre cele mai emoționante mărturii de pioasă amintire de respect și dragoste „filială” pe care dna. dr. Zoe Stoicescu Apostolache o arată memoriei unchiului său. De altfel, din întregul caiet, ca și anteriorul, care aduna tot ceea ce fundația întreprinde, relevând acțiunile comune ale doamnei Președinte și ale Consiliului Director, se desprinde pasionanta preocupare de a face cunoscute, pe arii tot mai largi, în București, în țară și în străinătate, artistul-omul și opera. În Germania, în Israel, în Franța, deja legăturile au fost stabilite și viitoarele acțiuni vor depăși stadiul tatonării către implementarea lor efectivă.